

Η κατάσταση των γυναικών στις ένοπλες συγκρούσεις και ο ρόλος τους στη διαδικασία ανασυγκρότησης και εκδημοκρατισμού στις χώρες που ευρίσκονται σε μεταπολεμικό στάδιο

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την κατάσταση των γυναικών στις ένοπλες συρράξεις και το ρόλο τους στην ανασυγκρότηση και εκδημοκρατισμού στις χώρες που ευρίσκονται σε μεταπολεμικό στάδιο (2005/2215(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την απόφαση 1325 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, της 31ης Οκτωβρίου 2000, όπου αναφέρεται ότι πρέπει να διασφαλίζεται η ίση και πλήρης συμμετοχή των γυναικών στις προσπάθειες διατήρησης και προώθησης της ειρήνης και της ασφάλειας,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 30ής Νοεμβρίου 2000, σχετικά με την ανάμιξη των γυναικών στην ειρηνική επίλυση συγκρούσεων¹,
- έχοντας υπόψη την Οικουμενική Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, της 10ης Δεκεμβρίου 1948, καθώς και τη διακήρυξη και το πρόγραμμα δράσης της Βιέννης, τα οποία προέκυψαν από την παγκόσμια διάσκεψη για τα ανθρώπινα δικαιώματα, που πραγματοποιήθηκε από τις 14 έως τις 25 Ιουνίου 1993,
- έχοντας υπόψη το Δελτίο του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για τα ειδικά μέτρα προστασίας κατά της σεξουαλικής εκμετάλλευσης και βίας (ST/SGB/2003/13),
- έχοντας υπόψη τη διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για την εξάλειψη της βίας εις βάρος των γυναικών² και τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών, της 20ής Νοεμβρίου 1989, για τα δικαιώματα του παιδιού,
- έχοντας υπόψη τη σύμβαση για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων εις βάρος των γυναικών (CEDAW), της 18ης Δεκεμβρίου 1979, και το προαιρετικό πρωτόκολλό της,
- έχοντας υπόψη τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών, της 14ης Δεκεμβρίου 1974, κατά των βασανιστηρίων και της σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, και τη διακήρυξη των ΗΕ, για την προστασία των γυναικών και των παιδιών σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης και ένοπλης σύγκρουσης³, ιδίως την παράγραφο 4 αυτής, με την οποία ζητείται η λήψη αποτελεσματικών μέτρων για την απαγόρευση των διώξεων, των βασανιστηρίων, των μέτρων κολασμού, της βίας και της ταπεινωτικής μεταχείρισης των γυναικών,

¹ ΕΕ C 228 της 13.8.2001, σ. 186.

² Απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των ΗΕ 48/104.

³ Απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των ΗΕ 3318 (XXIX).

- έχοντας υπόψη την απόφαση 1265 (1999) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, της 17ης Σεπτεμβρίου 1999, σχετικά με την προστασία των αμάχων σε ένοπλη σύγκρουση, ιδίως την παράγραφο 14 αυτού, στην οποία ζητείται το προσωπικό των Ηνωμένων Εθνών που συμμετέχει σε δραστηριότητες αποκατάστασης, διατήρησης και εμπέδωσης της ειρήνης να λαμβάνει την κατάλληλη εκπαίδευση ιδίως σε ό,τι αφορά τα δικαιώματα του ανθρώπου, περιλαμβανομένων των διατάξεων που αφορούν τα δύο φύλα,
- έχοντας υπόψη την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, της 15ης Δεκεμβρίου 1975, σχετικά με τη συμμετοχή των γυναικών στην ενίσχυση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας¹, και τη διακήρυξη της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, της 3ης Δεκεμβρίου 1982, σχετικά με τη συμμετοχή των γυναικών στην προώθηση της διεθνούς ειρήνης και συνεργασίας², ιδίως την παράγραφο 12 αυτής, σχετικά με τα πρακτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την ενίσχυση της γυναικείας εκπροσώπησης στις ειρηνευτικές προσπάθειες,
- έχοντας υπόψη τη δήλωση και την Πλατφόρμα Δράσης του Πεκίνου, όπως προέκυψαν από την τέταρτη παγκόσμια διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για τις γυναίκες, η οποία πραγματοποιήθηκε από τις 4 έως τις 15 Σεπτεμβρίου 1995, ιδίως την κρίσιμη ενότητα Ε σχετικά με τις γυναίκες και την ένοπλη σύγκρουση, και το έγγραφο που προέκυψε από την ειδική συνεδρίαση των Ηνωμένων Εθνών Πεκίνο +5 και Πεκίνο +10, στις 5-9 Ιουνίου 2000, σχετικά με την ανάληψη περαιτέρω δράσεων και πρωτοβουλιών για την εφαρμογή της δήλωσης και της πλατφόρμας δράσης του Πεκίνου, ιδίως την παράγραφο 13, η οποία αφορά τα εμπόδια στην ισότιμη συμμετοχή των γυναικών στις προσπάθειες αποκατάστασης της ειρήνης, και την παράγραφο 124 σχετικά με την ισότιμη παρουσία και των δύο φύλων στις αποστολές διατήρησης της ειρήνης και στις ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις,
- έχοντας υπόψη το καταστατικό της Ρώμης της 17ης Ιουλίου 1998, με το οποίο ιδρύθηκε το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, ιδίως τα άρθρα 7 και 8, τα οποία ορίζουν το βιασμό, τη σεξουαλική δουλεία, την αναγκαστική εγκυμοσύνη, την αναγκαστική στείρωση και οποιαδήποτε άλλη μορφή σεξουαλικής βίας ως εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και εγκλήματα πολέμου, καθώς και ως μεθόδους βασανιστηρίων και σοβαρά εγκλήματα πολέμου, είτε συμβαίνουν με συστηματικό τρόπο είτε όχι, κατά τη διάρκεια διεθνών ή εσωτερικών συγκρούσεων,
- έχοντας υπόψη τις συμβάσεις της Γενεύης του 1949 και τα συμπληρωματικά τους πρωτόκολλα του 1977, όπου αναφέρεται ότι οι γυναίκες θα πρέπει να προστατεύονται από τον βιασμό και κάθε άλλη μορφή σεξουαλικής επίθεσης,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμα 1385(2004) και τη σύσταση 1665(2004) της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με την «πρόληψη και διευθέτηση των συγκρούσεων: ο ρόλος των γυναικών», που εγκρίθηκαν αμφότερα στις 23 Ιουνίου 2004,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμα που εγκρίθηκε κατά τη διάρκεια της 5ης Ευρωπαϊκής Υπουργικής Διάσκεψης για την ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών, στις 22 και 23 Ιανουαρίου 2003 στα Σκόπια, με τίτλο «ο ρόλος των γυναικών και των ανδρών κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων, στην πρόληψη των συγκρούσεων, στην εμπέδωση της

¹ Απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των ΗΕ 3519 (XXX).

² Απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των ΗΕ 37/63.

ειρήνης και στις δημοκρατικές διαδικασίες μετά τη σύγκρουση – η διάσταση του φύλου (gender perspective)»,

- έχοντας υπόψη τη δήλωση σχετικά με την «ισότητα των φύλων: ένα σημαντικό ζήτημα στις υπό μετάβαση κοινωνίες» και το σχετικό πρόγραμμα δράσης, που εγκρίθηκαν κατά τη διάρκεια της προαναφερθείσας 5ης Ευρωπαϊκής Υπουργικής Διάσκεψης,
 - έχοντας υπόψη την απόφαση αριθ. 14/04 που ενέκρινε το υπουργικό συμβούλιο του ΟΑΣΕ στις 7 Δεκεμβρίου 2004 στη Σόφια σχετικά με το σχέδιο δράσης του ΟΑΣΕ για το 2004 στο θέμα της προώθησης της ισότητας των φύλων,
 - έχοντας υπόψη την απόφαση αριθ. 14/05 που ενέκρινε το υπουργικό συμβούλιο του ΟΑΣΕ στις 6 Δεκεμβρίου 2005 στη Λιουμπλιάνα σχετικά με τις γυναίκες στην πρόληψη των συγκρούσεων, τη διαχείριση των κρίσεων και την ανοικοδόμηση μετά το πέρας των συγκρούσεων,
 - έχοντας υπόψη τη σύσταση 5 (2002) της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης προς τα κράτη μέλη για την προστασία των γυναικών από τη βία, ιδίως όσον αφορά τη βία κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων και στο μεταπολεμικό στάδιο,
 - έχοντας υπόψη το «επιχειρησιακό έγγραφο» για την εφαρμογή του ψηφίσματος 1325 (2000) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών στο πλαίσιο της ΕΠΑΑ, το οποίο εγκρίθηκε από το Συμβούλιο τον Νοέμβριο 2005,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 45 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων και τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Ανάπτυξης (A6-0159/2006),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι γυναίκες, ως άμαχος πληθυσμός, είναι, μαζί με τα παιδιά και τους ηλικιωμένους, θύματα κάθε μορφής κακομεταχείρισης, συμπεριλαμβανομένης και της σεξουαλικής κακοποίησης, κατά τις περιόδους των ένοπλων συγκρούσεων,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σε πολλές περιπτώσεις, η βία κατά των γυναικών στις ένοπλες συγκρούσεις δεν συνεπάγεται απλώς και μόνον σωματική ή/και σεξουαλική κακομεταχείριση, αλλά θίγει και τα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτισμικά δικαιώματά τους,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα βαθύτερα αίτια της ευάλωτης θέσης των γυναικών σε περιόδους συγκρούσεων έγκεινται συνήθως στη γενική κοινωνική υποτίμηση της γυναίκας και στην περιορισμένη πρόσβαση τους, ιδίως στην εκπαίδευση και στην απασχόληση, και ότι ως εκ τούτου η χειραφέτηση της γυναίκας συνιστά προϋπόθεση εκ των ων ουκ άνευ για την καταπολέμηση της βίας που στρέφεται ειδικά κατά των γυναικών στις ένοπλες συγκρούσεις,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι βιασμοί και η σεξουαλική κακομεταχείριση χρησιμοποιούνται ως πολεμικό όπλο για την ταπείνωση και την ψυχολογική εξασθένηση του αντιπάλου, αλλά ότι τα θύματα των πρακτικών αυτών συχνά στιγματίζονται, απορρίπτονται, υφίστανται κακομεταχείριση ή ακόμη και δολοφονούνται από μέλη της ίδιας της κοινότητάς τους, στην προσπάθειά τους να αποκατασταθεί η τιμή τους,

- Ε. υπογραμμίζοντας ότι, όπως έχει αποδείξει η ιστορία, οι άνδρες είναι εκείνοι που επιδίδονται κυρίως στην πρακτική του πολέμου και ότι, κατά συνέπεια, οι ιδιαίτερες ικανότητες των γυναικών για διάλογο και μη βία θα μπορούσαν να συμβάλουν πολύ αποτελεσματικά στην πρόληψη και την ειρηνική διαχείριση των συγκρούσεων,
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, κατά τις περιόδους συγκρούσεων, οι γυναίκες αντιμετωπίζουν δυσκολίες όσον αφορά την πρόσβαση στη γυναικολογική φροντίδα την οποία απαιτεί το φύλο τους, όπως η αντισύλληψη, η θεραπεία των σεξουαλικά μεταδιδόμενων νοσημάτων, η φροντίδα κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης και η πρόωρη διακοπή της εφόσον το επιθυμεί η γυναίκα, ο τοκετός, η περίθαλψη κατά τη λοχεία και η αντιμετώπιση της εμμηνόπαυσης,
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η εθελούσια ή αναγκαστική σεξουαλική επαφή χωρίς δυνατότητα προστασίας της γυναίκας μπορεί να ευνοήσει τη διάδοση σεξουαλικά μεταδιδόμενων ασθενειών, όπως ο ιός HIV, καθώς και ότι ανάλογες πρακτικές είναι συνήθειες, μεταξύ άλλων, κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων και στους καταυλισμούς εκτοπισθέντων,
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι γυναίκες θύματα σεξουαλικής κακοποίησης σε περιόδους συγκρούσεων σπάνια βρίσκουν την προστασία, την ψυχολογική υποστήριξη, την ιατρική φροντίδα και τη νομική προστασία που θα τους επέτρεπαν να ξεπεράσουν τον πόνο τους και να δουν τους βασανιστές τους να τιμωρούνται,
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ενδοοικογενειακή βία, η οποία συνοδεύει όλες τις καταστάσεις συγκρούσεων δεν μειώνεται κατά το μεταπολεμικό στάδιο, όταν οι μαχητές επιστρέφουν στις εστίες τους,
- Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι σε ολόκληρο τον κόσμο, γυναίκες που αγωνίζονται για την ειρήνη προσφεύγουν σε δίκτυα οργανώσεων προκειμένου να παγιώσουν τον διάλογο μεταξύ των αντιμαχόμενων και να ζητήσουν απόδοση δικαιοσύνης για τους οικείους που έχουν χάσει,
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κινήματα ειρήνης που έχουν ιδρύσει γυναίκες δεν ακολουθούν πάντοτε συνειδητά μια προοπτική αλλαγής των κανόνων και των κοινωνικών σχέσεων που καθορίζουν τις σχέσεις εξουσίας μεταξύ ανδρών και γυναικών,
- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η παρουσία των γυναικών στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και η ανάληψη εκ μέρους τους ενεργού ρόλου υπέρ της ειρηνικής μετάβασης αποτελούν αναγκαίο, αλλά ανεπαρκές στάδιο προς την κατεύθυνση της δημοκρατίας και ότι, συνεπώς, οι εν λόγω γυναίκες χρειάζεται να υποστηριχθούν και να συνοδευτούν σε αυτήν την πολιτική διαδρομή,
- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ορισμένες γυναίκες μεταπήδησαν από την πολιτική αντίσταση στα ύψιστα κρατικά αξιώματα, όπως η Ellen Johnson-Sirleaf στη Λιβερία και η Micheline Bachelet στη Χιλή, αλλά ότι οι περιπτώσεις αυτές παραμένουν ακόμη πολύ σπάνιες,
- ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι επιτροπές Αλήθειας και Συμφιλίωσης διευκολύνουν τη διαδικασία συμφιλίωσης στις κοινωνίες που εξέρχονται από μια σύγκρουση, αλλά ότι ακόμη η συμμετοχή των γυναικών σε αυτές είναι πολύ μικρή,

- ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι πρωτοβουλίες τις οποίες αναλαμβάνουν ορισμένες χώρες ή διεθνείς οργανισμοί για την συνεκτίμηση αυτής της διάστασης του φύλου πρέπει να επιδοκιμαστούν και να χρησιμεύσουν ως παράδειγμα καλών πρακτικών,
- ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι γυναίκες ανέκαθεν μάχονταν και αντιστέκονταν ενεργά, αλλά σήμερα συμμετέχουν επίσημα στις ένοπλες δυνάμεις πολλών χωρών στο όνομα της ισότητας των φύλων,
- ΙΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το φαινόμενο καμικάζι είναι σχετικά πρόσφατο, μικρής συχνότητας και περιορίζεται σε χώρες με ισλαμική παράδοση και ότι οι γυναίκες καμικάζι είναι αριθμητικά λίγες,
- ΙΗ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η συχνά απελπιστική κατάσταση που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες αυτές σε πολιτικό, προσωπικό και κοινωνικό επίπεδο, αποτελεί αποφασιστικό παράγοντα που τις ενθαρρύνει να αναλάβουν δράση,
- ΙΘ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο σύγχρονος φονταμενταλισμός υπερμαχεί της ιδέας του μαρτυρίου, η οποία βρίσκει απήχηση στις γυναίκες που αντιστέκονται και αγωνίζονται αναζητώντας κοινωνική ισότητα,
- Κ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ακραία κάλυψη του φαινομένου από τα μέσα ενημέρωσης αυξάνει την ελκυστικότητα των επιθέσεων αυτοκτονίας για τους ευάλωτους νέους ενόψει της τιμής που θα περιποιήσει στις οικογένειές τους ο θάνατός τους,
- 1. τονίζει την ανάγκη να ενσωματωθεί η διάσταση του φύλου στην έρευνα για την ειρήνη, στην πρόληψη και την επίλυση των συγκρούσεων, στις επιχειρήσεις για τη διατήρηση της ειρήνης, στη μεταπολεμική αποκατάσταση και ανασυγκρότηση, καθώς και να ενταχθεί η διάσταση του φύλου στα επιτόπια προγράμματα δράσεων·

Οι γυναίκες ως θύματα πολέμου

- 2. υπενθυμίζει τη σημασία της πρόσβασης σε υπηρεσίες αναπαραγωγικής υγείας σε περίπτωση ένοπλης σύγκρουσης και εντός των προσφυγικών καταυλισμών, τόσο κατά τη διάρκεια της σύγκρουσης όσο και μετά τη λήξη της, εφόσον χωρίς αυτές τις υπηρεσίες αυξάνεται το ποσοστό μητρικής και παιδικής θνησιμότητας και, παράλληλα, εξαπλώνονται τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα· υπογραμμίζει ότι η συζυγική βία, η πορνεία και οι βιασμοί, φαινόμενα που κυριαρχούν υπό τις συνθήκες αυτές, ενισχύουν περαιτέρω την ανάγκη να δοθεί προτεραιότητα στις υπηρεσίες αυτές, καθώς και την ανάγκη να έχουν οι γυναίκες τη δυνατότητα να γεννούν σε νοσοκομειακό περιβάλλον χωρίς προηγούμενη συναίνεση άνδρα μέλους της οικογένειας ή να θέτουν τέρμα σε ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες και να έχουν πρόσβαση σε ψυχολογική υποστήριξη· υποστηρίζει την εγγυημένη άμεση πρόσβαση όλων των γυναικών και κοριτσιών που υπήρξαν θύματα βιασμού, σε αντισύλληψη μετά τη συνουσία· θεωρεί ότι η λήψη μέτρων για τον πλήρη σεβασμό των σεξουαλικών και αναπαραγωγικών δικαιωμάτων θα συμβάλει στο να περιορισθούν στο ελάχιστο οι πράξεις σεξουαλικής βίας που διαπράττονται κατά τη διάρκεια ενόπλων συγκρούσεων·
- 3. εφιστά την προσοχή στην ευθύνη που έχουν τα κράτη μέλη να θέσουν τέλος στην ατιμωρησία και να ασκήσουν δικαστικές διώξεις κατά των υπευθύνων για γενοκτονίες, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, εγκλήματα πολέμου, συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής βίας εις βάρος των γυναικών και των κοριτσιών και ειδικότερα τον βιασμό,

τη σεξουαλική εκμετάλλευση, την καταναγκαστική πορνεία, την αναγκαστική εγκυμοσύνη, την καταναγκαστική στείρωση και κάθε άλλη μορφή σεξουαλικής βίας ανάλογης σοβαρότητας, ως έγκλημα κατά της ανθρωπότητας και έγκλημα πολέμου, και υπογραμμίζει εν προκειμένω ότι τα εγκλήματα αυτά είναι απαραίτητο να αποκλείονται, όπου αυτό είναι δυνατόν, από τα μέτρα αμνηστίας·

4. απαιτεί, οι γυναίκες που πέφτουν θύματα κακοποίησης και βίας κατά τη διάρκεια συγκρούσεων να έχουν τη δυνατότητα προσφυγής σε διεθνή δικαστήρια υπό συνθήκες που συνάδουν με την αξιοπρέπειά τους και υπό την προστασία των εν λόγω δικαστηρίων κατά των βίαιων επιθέσεων και των τραυματισμών που ενδέχεται να υποστούν κατά τη διάρκεια ανακρίσεων στις οποίες αγνοείται παντελώς το συγκινησιακό σοκ· απαιτεί τη δικαίωση των γυναικών αυτών, τόσο σε αστικό όσο και σε ποινικό επίπεδο, και την εφαρμογή προγραμμάτων υποστήριξης που θα βοηθούν στην οικονομική, κοινωνική και ψυχολογική επανένταξή τους·
5. πιστεύει ότι αποτελεί προτεραιότητα ο τερματισμός της χρήσης παιδιών στρατιωτών στις συγκρούσεις, συμπεριλαμβανομένων και των κοριτσιών, τα οποία ζουν σε συνθήκες πραγματικής σεξουαλικής δουλείας· υπογραμμίζει την ανάγκη δημιουργίας προγραμμάτων μακράς διαρκείας για την ψυχολογική, κοινωνική, εκπαιδευτική και οικονομική επανένταξη των παιδιών αυτών·
6. καταδικάζει τη βία κατά των γυναικών υπό οποιεσδήποτε συνθήκες και, μάλιστα, ζητεί την επίδειξη μηδενικής ανοχής έναντι της σεξουαλικής εκμετάλλευσης των παιδιών, των κοριτσιών και των γυναικών κατά τη διάρκεια των ένοπλων συγκρούσεων και στους προσφυγικούς καταυλισμούς· απαιτεί την επιβολή αυστηρών κυρώσεων, σε διοικητικό και ποινικό επίπεδο, κατά των εργαζομένων σε ανθρωπιστικές αποστολές, των εκπροσώπων διεθνών οργανισμών, των μελών ειρηνευτικών δυνάμεων και των διπλωματών που εμπλέκονται σε τέτοιες πράξεις·
7. εκφράζει την επιθυμία να διατεθούν κονδύλια μέσω διεπιστημονικών προγραμμάτων για την αντιμετώπιση του προβλήματος της ενδοοικογενειακής βίας, η οποία αυξάνεται σημαντικά κατά την περίοδο που έπεται του τερματισμού της σύγκρουσης, λόγω της γενικευμένης βιαιότητας, της φυσικής και οικονομικής ανασφάλειας και των τραυμάτων που φέρουν και οι ίδιοι οι άνδρες· διαπιστώνει ότι η ενδοοικογενειακή βία κατά την περίοδο που έπεται του τερματισμού μιας σύγκρουσης είναι ένα θέμα το οποίο έχει παραμεληθεί και στο οποίο έχει δοθεί ελάχιστη προσοχή, το οποίο όμως διαιωνίζει, ήδη πριν από την αρχή της σύγκρουσης, την καθεστηκυία τάξη όσον αφορά τις σχέσεις των δύο φύλων και εντείνει τα τραύματα από τα οποία υποφέρουν οι γυναίκες θύματα (σεξουαλικής) βίας·
8. υπογραμμίζει ότι ο μεγάλος, σύμφωνα με στοιχεία διεθνών οργανισμών, αριθμός γυναικών και παιδιών μεταξύ των προσφύγων και των εσωτερικά εκτοπισθέντων, ως αποτέλεσμα ενόπλων συγκρούσεων και εμφυλίων πολέμων, είναι εξαιρετικά ανησυχητικός·
9. υπογραμμίζει τις ειδικές ανάγκες των γυναικών και των μικρών κοριτσιών όσον αφορά την απομάκρυνση των ναρκοπεδίων, καθώς και το γεγονός ότι οι «νάρκες κατά προσωπικού» χρησιμοποιήθηκαν ενδεχομένως στο πλαίσιο στρατιωτικών επιχειρήσεων, στις περισσότερες περιπτώσεις ήταν γυναίκες, παιδιά και απλοί άνθρωποι εκείνοι που σκοτώθηκαν ή ακρωτηριάστηκαν και στερήθηκαν τη δυνατότητα να κερδίζουν τα προς το ζην· επαναλαμβάνει ότι η ΕΕ πρέπει να επιδιώξει να προωθήσει την προσχώρηση στη

Σύμβαση της Οτάβας σχετικά με την απαγόρευση της χρήσης, της αποθήκευσης, της παραγωγής και της μεταφοράς των ναρκών κατά προσωπικού και την καταστροφή τους, ιδιαίτερα στην Αφρική, αλλά και στην Ευρώπη και αλλού· καλεί μετ' επιτάσεως την ΕΕ να εντατικοποιήσει τις προσπάθειές της για άρση των ναρκοπεδίων στις ζώνες που έχουν εξέλθει από ένοπλη σύρραξη και να εξασφαλίσει τη θεραπεία και την αποκατάσταση των θυμάτων καθώς και την αξιοποίηση των ναρκοθετημένων περιοχών, ώστε να μπορέσουν και πάλι να ζήσουν και να εργασθούν εκεί με ασφάλεια οι πολίτες·

Οι γυναίκες ως φορείς ειρήνης

10. τονίζει το θετικό ρόλο που διαδραματίζουν οι γυναίκες στην επίλυση των συρράξεων και ζητεί από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν επαρκή τεχνική και οικονομική συνδρομή για την στήριξη προγραμμάτων που θα επιτρέψουν στις γυναίκες να συμμετάσχουν πλήρως στην διεξαγωγή ειρηνευτικών διαπραγματεύσεων και θα δώσουν περισσότερες εξουσίες στις γυναίκες στο σύνολο της κοινωνίας των πολιτών·
11. υπογραμμίζει το θετικό ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι γυναίκες στη διαδικασία ανασυγκρότησης μετά το πέρας των συρράξεων, και συγκεκριμένα, στο πλαίσιο προγραμμάτων αφοπλισμού, αποστράτευσης και επανένταξης (DDR), κυρίως όταν τα προγράμματα αυτά προορίζονται για παιδιά στρατιώτες· καλεί τα κράτη μέλη να μεριμνήσουν ώστε να συμμετάσχουν οι γυναίκες πλήρως στα προγράμματα DDR και, συγκεκριμένα, να επιδιώξουν να καταρτίσουν τα προγράμματα DDR κατά τρόπον ώστε να επιτραπεί η κοινωνική επανένταξη των παιδιών στρατιωτών·
12. υποστηρίζει σθεναρά την έκκληση που απηύθυνε στις 8 Μαρτίου 2006 ισχυρός συνασπισμός γυναικών οργανώσεων του Κοσσυφοπεδίου, για την ενσωμάτωση των γυναικών στη διεθνή ομάδα, η οποία αποτελείται από επτά άνδρες και είναι επιφορτισμένη να διαπραγματευθεί το μελλοντικό καθεστώς του Κοσσυφοπεδίου· εκφράζει τη λύπη του διότι η έκκληση αυτή έχει μέχρι σήμερα αγνοηθεί·
13. επιμένει ότι, στο μεταπολεμικό στάδιο, πρέπει να παρέχεται παιδαγωγική, πολιτική και νομική υποστήριξη στα γυναικεία ειρηνευτικά κινήματα και τις γυναικείες οργανώσεις, με σκοπό τη διαμόρφωση μιας δημοκρατικής κοινωνίας που θα σέβεται τα δικαιώματα των γυναικών και την ισότητα των φύλων στο πλαίσιο των συνταγματικών, νομοθετικών και πολιτικών μεταρρυθμίσεων· χαιρετίζει τις διάφορες διεθνείς πρωτοβουλίες προς τον σκοπό αυτόν, όπως η πρωτοβουλία της Αυστραλίας στην Παπούα-Νέα Γουινέα και της Νορβηγίας στη Σρι Λάνκα·
14. χαιρετίζει τις διάφορες πρωτοβουλίες δημιουργίας δεικτών έγκαιρης προειδοποίησης και παρακολούθησης των συγκρούσεων σε σχέση με τη διάσταση του φύλου, όπως είναι οι πρωτοβουλίες της UNIFEM, του Συμβουλίου της Ευρώπης, του Ελβετικού Ιδρύματος για την Ειρήνη, του International Alert (Οργανισμός για τη διεθνή επιφυλακή) και του Forum on Early Warning and Early Response (Φόρουμ για την έγκαιρη προειδοποίηση και αντίδραση)·
15. εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι το Συμβούλιο ασχολήθηκε το 2005 με την εφαρμογή της προαναφερθείσας απόφασης 1325 (2000) στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας (ΕΠΑΑ), εξετάζοντας και το ζήτημα της συνεκτίμησης της διάστασης του φύλου, του ζητεί δε να μην παραβλέπει να εντάξει συμβούλους για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ισότητα των φύλων στις μη στρατιωτικές δυνάμεις διατήρησης της ειρήνης που βρίσκονται υπό τη διοίκηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

καθώς και να διασφαλίσει την παροχή κατάρτισης για ζητήματα που αφορούν τη συνεκτίμηση της διάστασης του φύλου·

16. επαναλαμβάνει προηγούμενες εκκλήσεις για αποτελεσματικό κοινοβουλευτικό έλεγχο της ΕΠΑΑ·
17. τονίζει τη σημασία της εφαρμογής και περαιτέρω ανάπτυξης γενικών κανόνων συμπεριφοράς για τις επιχειρήσεις της ΕΠΑΑ και υπογραμμίζει ότι πρέπει να δίδεται η δέουσα προσοχή στη συμφωνία αυτών των κανόνων με τους κανόνες που διέπουν άλλης μορφής παρουσία της ΕΕ σε τρίτες χώρες, καθώς και με τις κατευθυντήριες γραμμές για την προστασία των αμάχων σε επιχειρήσεις υπό την ηγεσία της ΕΕ προς διαχείριση κρίσεων και τις δραστηριότητες κατάρτισης·
18. χαιρετίζει θερμά το έγγραφο του Συμβουλίου, όπως ενεκρίθη το Νοέμβριο του 2005, σχετικά με την εφαρμογή της απόφασης 1325 (2000) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών στο πλαίσιο της ΕΠΑΑ·
19. καλεί την ΕΕ να υποστηρίξει μέτρα για την σημαντική αύξηση του αριθμού των γυναικών σε όλα τα επίπεδα στο πλαίσιο όλων των αποστολών της ΕΠΑΑ, να ενθαρρύνει την υποψηφιότητα γυναικών και να τις προτείνει ως υποψήφιες για υπεύθυνες στρατιωτικές, αστυνομικές και πολιτικές θέσεις στο πλαίσιο των αποστολών της ΕΠΑΑ ήδη κατά το αρχικό στάδιο προγραμματισμού αυτών των αποστολών·
20. είναι πεπεισμένο ότι κατά τον προγραμματισμό των αποστολών της ΕΠΑΑ θα πρέπει να εξετάζεται το ενδεχόμενο ένταξης των τοπικών οργανώσεων γυναικών στην ειρηνευτική διαδικασία, προκειμένου να αξιοποιείται η ειδική συμβολή την οποία μπορούν να έχουν και να αναγνωριστεί επακριβώς με ποιον τρόπο επηρεάζονται οι γυναίκες από τις συγκρούσεις·
21. ενθαρρύνει την ΕΕ να δώσει μεγαλύτερη προσοχή στην παρουσία, την προετοιμασία, την κατάρτιση και τον εξοπλισμό των δυνάμεων της αστυνομίας στο πλαίσιο αυτών των στρατιωτικών αποστολών, δεδομένου ότι οι αστυνομικές μονάδες αποτελούν το κύριο μέσο για την εγγύηση της ασφάλειας του άμαχου πληθυσμού, ιδιαίτερα των γυναικών και των παιδιών·
22. εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι οι νέες ειρηνευτικές αποστολές που έχουν συγκροτήσει τα Ηνωμένα Έθνη από το 2000 περιλαμβάνουν συμβούλους για την ισότητα των φύλων και ότι το 2003 δημιουργήθηκε σχετική θέση στους κόλπους του τμήματος επιχειρήσεων διατήρησης της ειρήνης·
23. ζητεί να μην λησμονηθούν οι γενναίες γυναίκες που επέλεξαν ειρηνικές πολιτικές μορφές αντίστασης και το πλήρωσαν, ή συνεχίζουν να το πληρώνουν, με φυλάκιση, κατ' οίκον περιορισμό ή απαγωγή·
24. υπογραμμίζει την ανάγκη να ενισχυθεί ο ρόλος των γυναικών στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων στο πλαίσιο της ανοικοδόμησης μιας χώρας, και επίσης να εξασφαλίζεται η πολιτική τους παρουσία στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων· υποστηρίζει τις συστάσεις που διατυπώνονται στην προαναφερθείσα απόφαση 1325 (2000), και στο προαναφερθέν από 30ής Νοεμβρίου 2000 ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·

25. θεωρεί ότι είναι απαραίτητο να προωθηθεί η μεγαλύτερη συμμετοχή και παρουσία των γυναικών στα μέσα ενημέρωσης και στις πλατφόρμες της κοινής γνώμης, μέσω των οποίων οι γυναίκες μπορούν να εκφράζουν τις απόψεις τους·
26. χαιρετίζει την στήριξη της Επιτροπής για τη διενέργεια ελεύθερων εκλογών σε χώρες όπου έλαβαν χώρα συγκρούσεις και για τη συμμετοχή των γυναικών σε αυτές τις εκλογές· χαιρετίζει επίσης το γεγονός ότι επικεφαλής ορισμένων εκλογικών αποστολών σε επικίνδυνες χώρες έχουν τεθεί γυναίκες και ζητεί επειγόντως να εξακολουθήσει να αυξάνεται ο αριθμός των γυναικών που διορίζονται επικεφαλής εκλογικών αποστολών·
27. επισημαίνει τη συνεχιζόμενη διάκριση κατά των γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση σε παραγωγικά μέσα και στο κεφάλαιο, καθώς επίσης και στη μόρφωση, στην υγειονομική περίθαλψη και σε άλλες κοινωνικές υπηρεσίες, και θεωρεί ότι η συμμετοχή των γυναικών σε οικονομικές δραστηριότητες, σε αγροτικές και αστικές περιοχές, έχει ζωτική σημασία, προκειμένου να ενισχυθεί η κοινωνικοοικονομική θέση τους σε κοινωνίες που διανύουν μεταπολεμική κατάσταση· τονίζει το θετικό ρόλο που διαδραματίζουν ήδη οι μικροπρωτοβουλίες στην ενίσχυση της θέσης των γυναικών, και καλεί τη διεθνή κοινότητα να λάβει μέτρα για να ενθαρρύνει τη χρησιμοποίησή τους σε χώρες που εξέρχονται από σύρραξη·

Οι γυναίκες και ο πόλεμος

28. καταδικάζει την εγκωμιαστική προβολή των μαρτύρων, η οποία στοχεύει πλέον σε νέους, άνδρες και γυναίκες· επισημαίνει ότι η παρότρυνση σε επιθέσεις αυτοκτονίας δημιουργεί σύγχυση μεταξύ της θρησκευτικής πίστης, της απέλπιδος αντίστασης σε μια κατοχή ή σε μια αδικία και τελικά των στόχων των ενεργειών αυτού του είδους, που είναι αθώα θύματα από τον άμαχο πληθυσμό·
29. εφιστά την προσοχή στο πρόβλημα των γυναικών καμικάζι και υπογραμμίζει ότι ο βιασμός ως πολεμικό όπλο αφορά όλες τις γυναίκες, ανεξαρτήτως εθνοτικών, θρησκευτικών και ιδεολογικών διαφορών τους· επισημαίνει ότι οι γυναίκες θύματα βιασμού στιγματίζονται σε κοινωνικό επίπεδο, εξοστρακίζονται και δολοφονούνται ακόμη·
30. εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι το φαινόμενο αυτό, η εξάπλωσή του και η εκμετάλλευσή του από τα ΜΜΕ καταδικάζονται σήμερα από τις ισλαμικές αρχές στο όνομα του Κορανίου, το οποίο διδάσκει τον σεβασμό της ζωής·
31. ζητεί την εξέταση των πολιτικών, κοινωνικών ή πολιτιστικών αιτίων των επιθέσεων αυτοκτονίας που πραγματοποιούνται βάσει της παράδοσης της «βεντέτας» και καλεί μετ' επιτάσεως τη διεθνή κοινότητα να διασφαλίσει την τήρηση του διεθνούς δικαίου και να επιδιώξει την επικράτηση της ειρήνης παντού όπου στρατολογήθηκαν ή κινδυνεύουν να στρατολογηθούν γυναίκες σε επιθέσεις αυτοκτονίας·

Συστάσεις

32. στηρίζει όλες τις συστάσεις που διατυπώθηκαν σε συνέχεια της προαναφερθείσας απόφασης 1325 (2000) των Ηνωμένων εθνών και είχαν στόχο τη βελτίωση της κατάστασης των γυναικών στις συγκρούσεις, καλεί δε το Συμβούλιο και την Επιτροπή να ενσωματώσουν και να θέσουν σε εφαρμογή το συντομότερο δυνατόν τις συστάσεις αυτές, ιδίως εκείνες που περιλαμβάνονται στο προαναφερθέν ψήφισμα του Ευρωπαϊκού

33. επισημαίνει ότι, παρά τα ψηφίσματα, τις εκκλήσεις και τις συστάσεις των διαφόρων διεθνών και ευρωπαϊκών οργανισμών, οι γυναίκες εξακολουθούν να μη συμμετέχουν πλήρως στην πρόληψη και την επίλυση των συγκρούσεων, στις επιχειρήσεις διατήρησης της ειρήνης και στην αποκατάσταση της ειρήνης· σημειώνει ότι το πρόβλημα, λοιπόν, δεν είναι η διατύπωση νέων συστάσεων και ζητεί να παρουσιαστεί συγκεκριμένο πρόγραμμα δράσης που θα προσδιορίζει τους φορείς υλοποίησής του, θα εκτιμά τα σχετικά εμπόδια και θα διευκρινίζει τα μέσα ελέγχου των αποτελεσμάτων του· ζητεί να υποβάλλεται ετήσια έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την υλοποίηση του προγράμματος·
34. υπογραμμίζει τη σημασία της συμμετοχής των γυναικών στις διπλωματικές αποστολές και καλεί τα κράτη μέλη να προσλαμβάνουν περισσότερες γυναίκες στις διπλωματικές υπηρεσίες τους και να καταρτίζουν τις γυναίκες διπλώματες στις τεχνικές της διαπραγμάτευσης και της διαμεσολάβησης, ούτως ώστε να δημιουργήσουν καταλόγους γυναικών που διαθέτουν τα προσόντα προκειμένου να αναλάβουν καθήκοντα σχετικά με την ειρήνη και την ασφάλεια·
35. ζητεί να εφαρμόζονται οι έννοιες της μεταβατικής δικαιοσύνης στις διαδικασίες ειρήνευσης και μετάβασης στη δημοκρατία και στο κράτος δικαίου, με σεβασμό προς τα δικαιώματα των θυμάτων, την αξιοπρέπεια των γυναικών μαρτύρων, καθώς επίσης να προβλέπεται η συμμετοχή των γυναικών στις υπό ίδρυση εξεταστικές επιτροπές για τη συμφιλίωση, καθώς και η ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου στα μέτρα που εγκρίνουν οι εν λόγω επιτροπές·
36. προτείνει να περιοριστούν οι συστάσεις στα ουσιώδη, δηλαδή να ζητηθεί από τα θεσμικά όργανα να επιδιώξουν συνεργασίες επί συγκεκριμένων δράσεων με άλλους διεθνείς οργανισμούς που έχουν τους ίδιους στόχους, και να αξιοποιήσουν με καλύτερο τρόπο ως κίνητρα και μοχλούς τα νέα χρηματοδοτικά μέσα του δημοσιονομικού πλαισίου 2007-2013·
37. συνιστά στην Επιτροπή, στο Συμβούλιο και στα κράτη μέλη να προωθήσουν την καθιέρωση εκπαιδευτικών μαθημάτων για την ειρήνη, τον σεβασμό του ατόμου και την ισότητα των φύλων σε όλα τα σχολικά προγράμματα και τα προγράμματα επιμόρφωσης των χωρών και των περιοχών που μαστίζονται από συγκρούσεις, με στόχο να αναπτυχθεί στους κόλπους της κοινωνίας, στους κόλπους των ειρηνευτικών δυνάμεων και μεσολάβησης μεταξύ των αντιμαχόμενων, στο προσωπικό που συμμετέχει στις αποστολές της ΕΕ και άλλων διεθνών οργανισμών βοήθειας ένα ειρηνικό πνεύμα και μια νοοτροπία σεβασμού των δικαιωμάτων των γυναικών· προτείνει να κληθούν να συμμετάσχουν σε αυτό το πρόγραμμα τοπικές οργανώσεις γυναικών, ενώσεις μητέρων, εκπαιδευτές κατασκηνώσεων νέων και καθηγητές·
38. ζητεί από την Επιτροπή να υποβάλει στο Κοινοβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών του 2003 για τα παιδιά στις ένοπλες συρράξεις·
39. συνιστά στα κράτη μέλη να επεκτείνουν τα προγράμματα υποδοχής παιδιών και εφήβων από εμπόλεμες περιοχές που καταφεύγουν σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να γλιτώσουν από έναν κόσμο βίας και απελπισίας, πράγμα που γεννά με τη σειρά του βία, συμπεριλαμβανομένης της βίας κατά των γυναικών· ζητεί από το Συμβούλιο να καλέσει τα κράτη μέλη να διευκολύνουν την υποδοχή των νέων αυτών ατόμων, χωρίς να θέτουν

περιττά προσκόμματα· υπογραμμίζει την ανάγκη σύναψης συμφωνιών με τις χώρες διέλευσης προκειμένου να μην παρακωλύουν τα εν λόγω ανθρωπιστικά προγράμματα·

40. ζητεί από την Επιτροπή να στηρίζει τις ειρηνευτικές πρωτοβουλίες που αναλαμβάνουν γυναικείες ενώσεις και ιδίως τις πολυπολιτισμικές, διασυνοριακές και περιφερειακές πρωτοβουλίες, παρέχοντας πολιτική, υλικοτεχνική και οικονομική συνδρομή σε οργανώσεις που αναπτύσσουν δραστηριότητα για την επίλυση των διενέξεων και την οικοδόμηση της ειρήνης· ζητεί επισταμένως από το Συμβούλιο να διασφαλίσει τον πολιτικό ρόλο τους στους κόλπους των οργάνων λήψης αποφάσεων των εμπλεκόμενων χωρών· ενθαρρύνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ιδίως την Επιτροπή Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων, να συγκροτήσει μικτές επιτροπές για τις εμπόλεμες περιοχές, στις οποίες θα συμμετέχουν γυναίκες από τα εν λόγω δίκτυα και γυναίκες ευρωβουλευτές·
41. ζητεί από την Επιτροπή και τους άλλους χορηγούς να διοχετεύσουν πόρους προκειμένου να ενισχύσουν τις δυνατότητες των οργανισμών της κοινωνίας των πολιτών, ειδικά των ομάδων γυναικών σε τοπικό επίπεδο που συμμετέχουν στην ειρηνική επίλυση συγκρούσεων, καθώς και να παράσχουν τεχνική βοήθεια και επαγγελματική κατάρτιση·
42. θεωρεί βασικής σημασίας το να διατηρήσει η Επιτροπή την ευρωπαϊκή πρωτοβουλία για τη δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα ως ειδικό μέσο εντός του δημοσιονομικού πλαισίου 2007-2013· υπενθυμίζει ότι, στο παρελθόν, χάρη σε αυτό το μέσο, πραγματοποιήθηκαν με επιτυχία μειοδοτικοί διαγωνισμοί και δημιουργήθηκαν ειδικά κονδύλια στον προϋπολογισμό για τα δικαιώματα των γυναικών, χωρίς να χρειαστεί η έγκριση των κυβερνήσεων· ζητεί από την Επιτροπή να φροντίσει, ώστε, στο πλαίσιο του μέσου σταθερότητας, η διαχείριση των συγκρούσεων να περιλαμβάνει και τη διάσταση του φύλου, επιτρέποντας έτσι την αντιμετώπιση των προβλημάτων των γυναικών σε όλα τα στάδια των συγκρούσεων·
43. ζητεί να επεκταθεί η συνεκτίμηση της διάστασης του φύλου με εμφανή και ελέγξιμο τρόπο σε όλα τα χρηματοδοτικά μέσα, ιδίως δε στο προενταξιακό μέσο, στην ευρωπαϊκή πολιτική γειτονίας και στο μέσο συνεργασίας για την ανάπτυξη και οικονομικής συνεργασίας (DCECI), να αποτελέσει δε αναπόσπαστο μέρος των όρων που τίθενται στις συμφωνίες σύνδεσης·
44. υπογραμμίζει ότι τα στρατηγικά σχέδια και τα σχέδια δράσης αποτελούν άριστο μέσο για τη συνεκτίμηση της διάστασης του φύλου, ιδίως όταν υπάρχει η πολιτική βούληση και από τις δύο πλευρές· ζητεί όλες οι δραστηριότητες της ΕΠΑΑ να υλοποιούνται κατ' εφαρμογήν της προαναφερθείσας απόφασης 1325 (2000) των Ηνωμένων Εθνών καθώς και του προαναφερθέντος από 30ής Νοεμβρίου 2000 ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και να ενημερώνεται ετησίως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·
45. ζητεί την προστασία του δικαιώματος της αναπαραγωγικής υγείας και την αναγωγή του σε προτεραιότητα της Επιτροπής στις δράσεις συνεργασίας της στις εμπόλεμες περιοχές, η οποία θα πρέπει να αντικατοπτρίζεται στις γραμμές του προϋπολογισμού·
46. τονίζει ότι πρέπει να γίνεται αποτελεσματικότερος έλεγχος στη διανομή των τροφίμων, των ρούχων και του υγειονομικού υλικού, όπως σερβιετών υγείας, κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων εκτάκτου ανάγκης και ζητεί από τους διεθνείς ανθρωπιστικούς οργανισμούς να στηρίζουν τις δράσεις για την ασφάλεια στα στρατόπεδα προσφύγων και να βοηθούν στη βελτίωση τέτοιων δράσεων, με στόχο τη μείωση του κινδύνου

βιαιοπραγιών και σεξουαλικών καταχρήσεων εις βάρος γυναικών και κοριτσιών, καθώς και να θεσπίσουν προγράμματα αναπαραγωγικής υγείας στα στρατόπεδα αυτά και να διασφαλίσουν την άμεση πρόσβαση όλων των γυναικών και κοριτσιών, που έχουν υποστεί βιασμό, σε μέτρα προφύλαξης μετά την έκθεση·

47. συνιστά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να συνεργαστεί με το Συμβούλιο της Ευρώπης, το NATO, όλα τα όργανα του ΟΗΕ, περιλαμβανομένου του UNIFEM (Ταμείο Ανάπτυξης των Η.Ε. για τη Γυναίκα), τον ΟΑΣΕ και, ενδεχομένως, με άλλους οργανισμούς ειδικούς στον τομέα, με στόχο την εφαρμογή δεικτών σε σχέση με τη διάσταση του φύλου, οι οποίοι θα ελέγχονται κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων και θα μπορούν να ενσωματωθούν στα νέα μέσα εξωτερικής πολιτικής και ανάπτυξης ή να χρησιμεύσουν για τις ανάγκες της έγκαιρης προειδοποίησης·
48. εκτιμά ότι η συμμετοχή των γυναικών σε όλα τα επίπεδα του κοινωνικού, οικονομικού και πολιτικού βίου σε μια χώρα που εξέρχεται από μια σύγκρουση, θα έπρεπε να είναι ισότιμη με αυτή των ανδρών· αντιλαμβάνεται ότι, δεδομένης της νοοτροπίας και της κοινωνικής εξέλιξης της κάθε χώρας, η ισότητα ανδρών και γυναικών δεν μπορεί να επιτευχθεί αμέσως μέσω ποσοστρώσεων· ζητεί, ως εκ τούτου, από την Επιτροπή να ενθαρρύνει την αύξηση του επιπέδου συμμετοχής των γυναικών κατ' εφαρμογήν της προαναφερθείσας απόφασης 1325 (2000), να παρακολουθεί τη συμβολή τους στην επίτευξη της ισότητας των δύο φύλων και να ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τα αποτελέσματά τους·
49. υποστηρίζει ότι πρέπει να εφαρμόζονται δεόντως οι ρήτρες σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα σε συμφωνίες με τρίτες χώρες, καθώς και οι αρχές του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και συναφείς διεθνείς συνθήκες, ειδικά όσον αφορά τα δικαιώματα και τις ανάγκες των γυναικών·
50. θεωρεί ότι εάν καταστεί νομικά δεσμευτικός ο Κώδικας Συμπεριφοράς της ΕΕ για τις Εξαγωγές Όπλων, τούτο θα συμβάλει σημαντικά στη μείωση των δεινών που υφίστανται οι γυναίκες χάρις στη μείωση του αριθμού των ενόπλων συρράξεων στον πλανήτη·
51. συνιστά να ερευνήσει το Κοινοβούλιο το πρόβλημα των επιθέσεων αυτοκτονίας από γυναίκες και να δρομολογήσει μελέτη του ζητήματος η οποία θα καταλήξει σε διάσκεψη στην οποία θα συμμετάσχουν όχι μόνον ειδικοί, αλλά επίσης και άτομα που γνωρίζουν τα θέματα της ισότητας των φύλων από τις ενδιαφερόμενες χώρες και μουσουλμάνοι θρησκευτικοί ηγέτες·

ο

ο ο

52. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και την Επιτροπή, καθώς και στις κυβερνήσεις των κρατών μελών, των υπό ένταξη χωρών και των υποψήφιων χωρών.